

PsittaScene Vol 23 No 1, Februari 2011

Översättning Tiina Håkans/Lars Persson

www.parrots.org

sweden@worldparrottrust.org

Innehåll

- 2 Från skrivbordet - Jamie Gilardi
- 3 Hugo Boss - respektera papegojan
- 5 Ett tack - WPT supporters
- 6 Bevarandenätverket för lorier
- Till det fria efter bön - Mitchells lori
- Överlevnad efter cykloner - Blålori
- Invasion & reintroduktion - Rubinlori
- 10 Nyheter om gråpapegojor - handeln med afrikanska gråpapegojor
- 13 Kryssning på Karibiska havet, kryssning för papegojentusiaster
- 16 Läs mer på nätet
- Blånackad stornäbbspapegoja
- Gulskuldrad amasonpapegoja
- 17 Till Paul Igags minne
- 18 PsittaNytt & papegojhändelser
- 19 WPT-kontakter
- 20 Papegojor i det fria - vinröd amason

Från direktören

Då jag tittar ut från mitt rum från 16e våningen i São Paulo genom smoggen och över den vitt utbredda staden är det lätt att bli missmodig över de framtida möjligheterna till att bevara naturen, särskilt över Brasiliens många spektakulära och hotade papegojor. Men som Dr. André Saidenberg (vår brasilianske representant) och jag har blivit påmind om de senaste dagarna finns det många inspirerande partners i arbetet med att skydda papegojor. De, tillsammans med det oblyga paret vilda Tiricaparakiter som plötsligt för en kort stund slagit sig ned på min fönsterbräda, ger oss hopp om papegojornas framtid i Brasilien. Detta hopp spirar också tvärsöver Atlanten i Afrika. Det kan tyckas lite desillusionerat att förbli hoppfull då vi ser de tragiska historier som vi rapporterar från Afrika ("Nyheter om gråpapegojor", sidan 10), men om vi ser på det hela på ett annat sätt är det trots allt en framgång. Vi är ledsna över dessa fåglars lidande men vi måste försöka se det i ett längre

perspektiv. Genom att se på papegojkonfiskeringarna under loppet av decennier, bättre än under ett år eller som enstaka händelser, kan vi se positiva tecken på en minskad legal handel och att existerande lagar får större påverkan. Varje konfiskering är när allt kommer omkring en möjlighet att avskräcka från framtida handel och ger i bästa fall en möjlighet att frisläppa dessa fåglar i det fria där de hör hemma. Det är spännande att se att vår FlygaFritt- (FlyFree-)kampanj med att rädda papegojor har vuxit på ett så påtagligt sätt. Genom att effektivt sammanbinda våra tusentals supporters och våra partners över hela jorden med de dagliga behoven hos papegojor så kan vi samtidigt angripa handeln med vilda fåglar och stödja papegojornas välbefinnande och målen för bevarande. Det finns en mängd saker som påverkar detta arbete men i själva verket är det stödet från dig, våra medlemmar, donatorer och frivilliga som gör allt möjligt och framgångsrikt.

Tack!

Jamie Gilardi, direktör

På våra omslag

FRAM Mitchells lori (*Trichoglossus haematodus mitchelli*), en av en handfull av detta slag som nu lever på Nusa Penida nära Bali och som omedelbart orienterar sig efter frisläppandet. Denna lilla ö är en försöksfristad för arter som decimerats genom fångst på andra platser. Om antalet här kan öka på ett säkert sätt är framtida överflyttningar möjliga (se sidan 6).

© JDG

BAK Stora nyheter: Om än kritiskt hotad räddas vanligen den vinröda amasonen (*Amazona vinacea*) från illegala tjuvhandlare. Denna fågel är en av 13 som konfiskerades, rehabiliterades och frisläpptes i en nationalpark i södra Brasilien där arten blivit utrotad. Ett radiohalsband hjälper till med att spåra fågeln och säkerställa dess framsteg.

© André Saidenberg.

Respektera papegojan

WPT och *HUGO BOSS* samarbetar för bevarande av papegojor

Raffinerade, karaktärsfulla, fantastiska..

så beskriver många människor papegojor. Så det är ingen överraskning att en papegoja skulle bli utvald av modemagnaten *HUGO BOSS* att representera en ny inriktning på deras *BOSS Orange*-kollektion. Hur detta beslut kommer att påverka bevarandet av papegojor kan bli en positiv överraskning.

Internationell designtävling

Under ledning av Eyan Allen, *BOSS Orange* utvecklingsdirektör, lanserades förra våren en internationell tävling i design av T-shirts på det sociala mediet Facebook. Man tog inspiration från en T-shirt med ett papegojtema som redan fanns i *BOSS Orange* kollektion och deltagarna ombads designa en unik T-shirt. Mer än 1 200 förslag levererades från mer än 60 länder.

Tävlingens vinnare blev en grafisk designer från Ecuador Esteban Lalama. Eyan Allen valde den design han fann som mest inspirerande till *BOSS Orange* T-shirt och var bland de 30 bästa. "Vi kunde redan se Estebans design som en del av *BOSS Oranges* kollektion. Jag gillar det faktum att vi tog papegojan och gjorde den mera abstrakt och högst modern." Lalama spenderade en dag vid *HUGO BOSS* i Tyskland med Eyan Allen och *BOSS Oranges* kreativa team. Tillsammans valde de material och färger för den vinnande T-shirten och följde dess tekniska tillblivelse.

Älska din T-shirt.

Respektera papegojan.

Med produktionen av denna speciella utgåva av T-shirt, har *BOSS Orange* inspirerats att göra mer för att rädda papegojor. Med början denna vår har de lanserat en internationell "Respect the Parrot", respektera papegojan-kampanj på nätet i mer än 60 länder där *BOSS*

Orange-modet kan återfinnas. Denna kampanj som bygger på medvetande, empati och stöd till hotade papegojor, har följts av ett andra utomordentligt steg, nämligen sponsringen med det generösa bidraget på 50 000 € av WPT-projekt i Bolivia, Costa Rica och Honduras.

Att rädda papegojor i Central- och Sydamerika

Med detta bidrag har WPT initierat två spännande nya projekt för att rädda den ljusröda aran (*Ara macao*) så att den kan inta områden inom sitt forna utbredningsområde i Centralamerika. Vi fördjupar också vårt engagemang för att rädda den blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*) i Bolivia.

Papegojor i frihet, skönheten återkommer (Honduras)

Den ljusröda aran var en gång vitt utbredd men är nu regionalt utrotad inom sitt forna utbredningsområde. WPT arbetar med "Macaw Mountain Bird Park" och "Nature Reserve and Asociación Copan" samt "Honduran Institute of Anthropology and History" (IHAH) för att utveckla en rehabiliterings- och frisläppningsanläggning vid "Parque Arqueológico Ruinas De Copan", en nationalpark och "Mayan Heritage Site". Vi hoppas en gång få se den ljusröda aran i talrika skaror mot himlen såsom en gång under den urgamla civilisationens tid.

Försök och framsteg, Boss & Orange (Costa Rica)

WPT är partner till "The ARA Project" för att få ljusröda aror till "Tiskita Biological Reserve" i "Osa Conservation Area". Två nya mycket speciella fåglar kallade Boss och Orange ska förenas med 80 andra nyligen frisläppta fåglar. Boss togs från sitt bo vid 10 dagars ålder, såldes men räddades i tid. Orange föddes upp i fångenskap. Båda kommer att frisläppas sommaren 2011.

Världens mest sällsynta vilda aror (Bolivia)

Den blåstrupiga aran är en av de mest kritiskt hotade av alla vilda papegojor och endast ca 100 återfinns i det fria. Sedan 2002 har WPT arbetat tillsammans med ett internationellt team av konservatorer och biologer för att rädda denna art från utrotning. Sponsring gavs av BOSS Orange och ytterligare ansträngningar kommer att göras för att stödja häckande fåglar för att försäkra överlevnaden av deras ungar och för att bättre förstå artens specifika ekologi och unika habitat.

Bildtexter

Den blåstrupiga aran är kritiskt utrotningshotad och en av de mest sällsynta fåglarna på Jorden. BOSS Oranges stöd kommer att gynna våra fältstudier och hjälpa oss att stödja olika bevarandeaktioner som är nödvändiga för att säkra denna arts överlevnad.

- Dr. James Gilardi, WPTs exekutiva direktör

Vi är hänfödda över att få stöd från BOSS Orange. Med deras sponsring av detta arbete visar de att de är papegojornas verkliga vänner.

- Steve Milpacher, WPT, direktör affärsutveckling

Den härliga nya papegoj-T-shirten kommer att lanseras i en särskild utgåva i BOSS Orange vår/sommar 2011-kollektion och på BOSS Orange hemsida.

Ett tack

På grund av den fantastiska generositeten hos många supportere, donatorer och organisationer så kan vi fortsätta vårt arbete. Vi önskar framföra vår djupaste uppskattning till de personer och organisationer som bidragit till WPT-projekt under gångna månader.

Vi tackar särskilda sponsorer:

Speciellt tack till Hugo Boss Corporation. Deras stöd genom BOSS Orange kommer att ha en enorm påverkan på våra program att rädda aror i Honduras, Costa Rica och Bolivia (se sidorna 3-4).

Vi tackar för pågående stöd:

- ¡ "The International Association of Avian Trainers and Educators" (IAATE) för deras fortsatta stöd av vårt projekt med blåstrupiga aror genom ett anslag på 2 500 US\$.
- ¡ Dave Kramer vid "DJ Feathers Aviary" vars årliga evenemang "Pictures With Santa" drog in över 1 000 US\$ och dussintals personer blev nya WPT-medlemmar.
- ¡ Carol Cipriano och hennes make Gary för deras fantastiska motivation att säkra framgången för WPTs årliga papegojälskares kryssning.
- ¡ Steve Martin och hans team vid "Natural Encounters Inc." (NEI) för deras fortsatta ansträngning som nu inkluderar försäljningen av 200 T-shirts med blåstrupig ara vid deras fågelshow vid mässan i Texas.
- ¡ Och för fantastiska bidrag: Albertino Abela, "Eleanor Dees Foundation", Bill och Jeri Goodman samt Bill och Terry Pelster.

Vi tackar för bekämpande av handel:

- ¡ De mer än 230 donatorer som har bidragit med över 62 000 US\$ till vår FlygaFritt-kampanj (hösten 2010).
- ¡ "American Federation of Aviculture" för deras finansiella stöd med hjälp i räddandet, rehabiliterandet och frisläppandet av mer än 300 amasonpapegojor i Brasilien.
- ¡ "Folke H. Peterson Foundation" för deras generösa årliga bidrag som ger väsentligt stöd för vårt vidare arbete att få ett stopp på handeln med vilda fåglar och få möjlighet att släppa fåglar tillbaka till naturen.
- ¡ För utomordentlig generositet: Claudia Bauer, Alain Breyer, "Bungie Foundation", Ricardo Charles, Carol och Gary Cipriano, W. Leon och Vicki Dunlap, Michael C. Frieders, Twila och Michael C. Frieders, Per-Anders Jorgensen, Ellen C. Kale, Evet Loewen, Jean M. McNeill, Alan Merkel, Peter Molesworth, P.R. Norris, Nadia Semczuk, Ake Strandberg och Fran Vogel.

Vi tackar för insatser för gråpapegojorna:

- ¡ De mer än 220 donatorerna som skickat bidrag till hjälp för att rehabilitera de nyligen konfiskerade gråpapegojorna.
- ¡ Och för anmärkningsvärd generositet: Victoria Brundritt, V. Gialias, Julie Kapato, Ellen Selden och Jennifer White.

Vi kan inte nog uttrycka:

TACK!

Bildtext

WPT är en mina högst prioriterade organisationer då det gäller välgörenhet och bevarande av fåglar. Se min donation som ett fortsatt bevis för min tilltro till ert arbete. Det ger mig en känsla av stor tillfredsställelse att hjälpa till med att ni når era mål.

- Evet Loewen, WPT-medlem sedan 2005

Bevarandenätverket för lorier

Bevarandenätverket för lorier "the Lory Conservation Network" (LCN) grundades av World Parrot Trust 2009 med det specifika målet att sammanbinda zoologiska trädgårdar, fågelparker och loriutställningar världen över för att bygga upp effektiva bevarandeprogram och för att rädda några av de mest hotade fåglarna i världen – lorierna. Medlemmar är papegojentusiaster, forskare, lokala organisationer och regeringsmedlemmar som vill rädda dessa fantastiska fåglar.

Tre LCN-projekt beskrivs här. "Till det fria efter bön" är WPT-direktören Dr. James Gilardis berättelse om frisläppandet av ett par av den sällsynta Mitchells lori, en underart av grönnackad lori (*Trichoglossus haematodus*) på Indonesien.

Berättelserna som följer ger erfarenheter från två Master-studenter vars forskning på Cook Islands stöddes av LCN gångna året. Deras rapporter om blålori (*Vini peruviana*) och rubinlorin (*Vini kuhlii*) sammanfattas här men är tillgängliga i sin helhet på www.psittascene.org.

Sidotext

Den grönnackade lorin (*Trichoglossus haematodus*) är inhemsk på hundratals öar på Indonesien, Nya Guinea, Solomonöarna och Nya Kaledonien och på norra och östra Australien. Den är också en hypervariabel art med över tjugo erkända underarter – fler än hos någon annan papegoja – inkluderande Mitchells lori (*T. h. mitchelli*). Av hela lorifamiljen är det den mest spridda åt väster och har endast historiskt hittats på de indonesiska öarna Lombok and Bali. Under senare årtionden har tillfångatagande som husdjur eliminerat dessa fåglar från turistön Bali och lämnat mycket små populationer på Lombok, möjligen med några hundratals individer som är kvar där på de skogbeklädda vulkanerna. Fåglarna på Lombok är för närvarande oskyddade och de fortsätter att infångas och de förekommer emellanåt på fågelmarknader särskilt på Bali.

Bildtext

(Ovan) Efter månader av föreberedelser väntar två Mitchells lorier på frisläppande på en liten ö i Indonesien. De förenade sig med en vild fågel (ovan) som frisläppts 2008 med två andra fåglar. Efter frisläppning (överst till höger) ger de hopp om nya framtida frisläpp av fåglar som ska leda till att de når sin forna omfattning.

Till det fria efter bön

Två Mitchells lorier i bur var på sin vakt då prästen långsamt rörde sig runt dem, varsamt spridande rökelse medan han sjöng och placerade offergåvor runt omkring dem – en pikant ritual som anstod tillfället. Sedan öppnande han lugnt dörren till buren och de två fåglarna flög omedelbart ut i frihet.

I årtal har vår indonesiska partner, "the Friends of the National Park Foundation" (FNPF) utvecklat ett förnämligt bevarandeprogram liknande det som de på Nya Zeeland utvecklat på öar nära land för att rädda hotade fåglar från utrotning. Deras direktör, I Gede Nyoman Bayu Wirayudha (mera känd som "Bayu") har utfört åtskilliga lyckosamma frisläppningar av Balistare (*Leucopsar rothschildi*) på en liten ö söder om Bali som heter Nusa Penida. De har nu påbörjat frisläppandet av den kritiskt hotade mindre gultofskakaduan (*Cacatua sulphurea*) liksom risfågeln (*Padda oryzivora*). Genom att arbeta tillsammans med många instanser på ön för att medvetandegöra bevarandet och för att hjälpa de lokala innevånarna med återskogning av sina områden så har Bayu och hans team skapat en välskyddad fristad för dessa sällsynta fåglar. Några är inhemska på ön liksom kakaduan, medan andra inte är det, men Nusa Penida är initialt en säker plats för frisläppning. Då deras antal ökat så kan fåglar

flyttas tillbaka till de större öarna Bali, Java och Lombok.

I över tio år har Bayu fött upp Mitchells lori och dessutom tillvaratagit fåglar från handelsmän så att inte fåglarna förlorats till handel. I april 2008 frisläppte FNPF-teamet tre Mitchells lorier på Nusa Penida för att se hur de skulle klara sig i den miljön, särskilt om de var förmögna att skaffa tillräckligt med mat. En fågel som bara hade en fot försvann första veckan. De andra två sågs ofta i över ett år och uppenbarligen klarade de sig bra i det som nu är kokosnötsplanteringar med mindre områden med skog däromkring. Under de gångna fyra månaderna har endast en fågel setts inom frisläppningsområdet. Det är obekant om den andra fågeln flyttade eller dog.

Detta gångna år mottog FNPF två Mitchells lorier som var mellan sex månader och ett år i ålder. De visade sig kunna flyga utomordentligt och var därför goda kandidater för frisläppning. Den 13e juli anslöt jag till FNPF-teamet på Bali. Vi tog en snabb färja för omkring 90 minuters färd över de krabba vattnen till Nusa Penida följt av en kort tur med bil till fågelstaden där dessa fåglar hölls. De hade också åtskilliga par av vuxna Mitchells lorier och dussintals av Balistarar, både i fångenskap och fria.

Bayu hade redan förberett alla arrangemang för frisläppandet som ägde rum i ett stort Hindu-tempel mycket nära platsen med fåglarna. Den lokala prästen utförde en särskild ceremony innan frisläppandet som innebar omkring 40 minuters sång, givandet av åtskilliga offergåvor, spridning av rökelse tillika med andra ritualer. Då ceremonin var över tog vi fram våra kameror och Bayu samt prästen öppnade buren. Fåglarna flög omedelbart till de närliggande träden. Båda tycktes vara starka flygare och fastän de först satt på olika platser så kallade de outhärligen på varandra och flög därefter tillsammans ett par minuter efter frisläppandet. Vi hörde snart den vilda fågeln kalla på avstånd. Under timmarna efter frisläppandet så såg vi de två frisläppta fåglarna flyga till kokosnötpalmerna och andra träd, där de satt och putsade sig och plockade blad och blommor. Vi lämnade en person från FNPF-staben att övervaka deras aktiviteter och sedan återvände vi till fågelplatsen för ett nytt möte efter frisläppandet och för Bayus avfärd tillbaka till Bali.

Jag stannade ytterligare två dagar och övervakade de frisläppta lorierna på morgonen och tillbringade mina två kvällar där på andra sidan ön med de sista fyra återstående mindre gultofskakaduorna på ön (tre vilda honor och en frisläppt hane). Morgonen efter frisläppandet stannade de både lorierna inom 100 meter från templet. De flög bra, de åt av frukter, blommor och frön och var tillsammans. Följande morgon var det två Mitchells lori i träden ovanför platsen där de frisläppts, en av de frisläppta och en vild fågel som har setts i över två år nu. De kom och flög iväg och tycktes helt lyckliga över att ha tillgång till loriföda. Läget för den tredje fågeln är oklart men vi har stött en i FNPF-staben att utforska fåglarnas aktiviteter efter frisläppandet och hoppas att få en uppdatering inom kort.

Överlevnad efter cykloner

Av Kimberley Jennings

Då jag anlände till den lilla atollen Aitutaki på Cook Islands kunde jag inte tro mina ögon. Det är en fantastisk "öde ö" där skimrande vita sandstränder möter yppigt grönt bladverk och en aldrig avtagande blå himmel. Aitutaki är bokstavligen en juvel som skiner mitt i södra Stilla havet. Den omges av en fantastisk lagun som lyser i varierande färger i akvamarint. Mina ögon värkte genom anloppet av färger, särskilt som jag just lämnat den dystra grå Yorkshire-sommaren.

Jag var på Cook Islands som en del i min Masters-examen vid universitetet i Leeds, UK.

Både "The Cook Islands Natural Heritage Trust" och "World Parrot Trust" stödde mig i min forskning om blålorins population och ekologi (*Vini peruviana*).

Aitutaki tycktes helt opåverkat för mitt otränade öga men hämtade sig fortfarande efter en förödande cyklon som drabbade ön i februari 2010. Vindstyrkor upp till 80-100 km/tim drabbade den lilla atollen och förstörde många hus och mycket av öns värdefulla vegetation.

Störningar som denna kan ha betydande påverkan på små och fragmenterade populationer som den av blålorin.

Fokus på min forskning var att kvantifiera hur många lorier som överlevde och om cyklonen påverkade deras beteende och ekologi. Aitutaki är av ytterst stor betydelse, eftersom ön är platsen för världens största population av häckande blålorier.

Jag tillbringade några dagar med att cykla runt ön för att lokalisera mig. Jag slutade helt med detta efter det att jag fallit i en nedförsbacke med huvudet före. Med bandagerad fot och arm linkade jag iväg en morgon på min första tur över ön. Jag hade inte ens kommit ut från trädgården som omgav mitt härbärge då två energiska och högljudda lorier korsade min väg.

Så bra så långt...åtminstone två hade överlevt! De närmaste veckorna satt jag lugnt på min veranda och lorierna åt av de blommande växterna framför mig. Att bevittna deras intrikata sätt att skaffa mat var en otrolig upplevelse. Fåglarna hade korta halsar och kunde inte nå nektarn inne i de tubformade blommorna. Istället nöjde de sig av den nedre delen av blomman och använde tungan för att samla in nektarn. Jag såg en lori besöka tio eller fler blommor på ett enda hibiscusträd. Jag tror att detta beteende hjälpte de återstående lorierna att överleva. Min forskning visade att fåglarna bytte de vanliga födoämnen som består av kokusnöt, bananer, mango och kapokblommor (övers.anm. LP: kapok är en malvaväxt) mot mindre örtliknande växter som åter började blomma kort tid efter det att cyklonen drabbat ön. De goda nyheterna var att blålorin överlevde. De dåliga var att cyklonen orsakade en förlust på av halva populationen vilket gav ett ungefärligt antal av 1 448 fåglar. Populationens demografi förändrades totalt eftersom nästan alla unga fåglar dödades.

Trots den verkligt katastrofala påverkan som cyklonen hade, så avslöjar observationer att lorin har dragit nytta av att vara generalist. Deras utbredning, habitat och födoämnen har förändrats men ändå överlevde en relativt stor andel cyklonen och det är en stor chans att populationen åter kommer att öka.

Bildtext

Blålorin är helig för innevånarna på Cook Islands och kallas innerligt för "Nun Bird"-nunnefågel. Populationen fortlever trots en förödande cyklon 2010.

Invasion och reintroduktion

Av Rachael Heptonstall

Efter 28 timmars flygtur och tre flygplansbyten anlände jag till den fantastiska tropiska ön Atiu på Cook Islands den 27e maj 2010. Denna skulle bli mitt hem under 6 veckor medan jag utförde forskning för min MSc-examen vid Leeds universitet, UK. Jag skulle studera utbredningen och populationen av brun majna (*Acridotheres tristis*) vars antal minskats i ett program lanserat föregående år av Gerald McCormack, direktör på "Cook Islands Natural Heritage Trust". Brun majna introducerades på ön Aitu tidigt 1900-tal för att utplåna skadeinsekter som förstörde jordbruket men har sedan själva blivit ett hot.

I april 2007 återintroducerades till ön tjugosju rubinlorier (*Vini kuhlii*), "Kura" som de är kända som på Atiu från Rimatara, Franska Polynesien. Inom två månader efter frisläppandet hade fyra flugit till den närliggande ön Miti'aro och lämnade 23 på Atiu. Fossil visar att Kura fanns på Atiu innan 1820-talet men utrotades eftersom deras färgrika fjädrar användes för ceremoniellt bruk.

Brun majna hade observerats attackera vuxna och unga Kura vid deras bon. Programmet var att minska antalet brun majna och ge Kura ett antal fridfulla häckningsperioder för att få en stabil population på Aitu.

Eftersom ingen hade uppskattat loripopulationen sedan 2007 beslöt jag att undersöka antalet i kombination med undersökningen av brun majna. Tack vare den spridda utbredningen av

lorier under dygnets ljusa timmar testade jag fyra metoder att uppskatta fåglarnas utbredning och antal. Jag valde att använda en gruppvis beräkning och använde elever från den lokala Enuamanu-skolan. Ett stort team med folk delades upp i 10 par. Varje par lämnades vid ett populärt matställe för lorier vid ungefär samma tid för att försäkra mig om det var olika fåglar vid varje plats. Jag minskade vidare möjligheten till dubbelräkning genom att välja lokaler som låg långt ifrån varandra. De registrerade antalen från två dagars räkning var 104 och 111 respektive, vilket visar att loripopulationen framgångsrikt har ökat från 23.

Logistiken tillät endast detta enkla beräkningssätt så uppskattningen av antalet fåglar var kanske inte så pålitlig som vi hoppats. Ändå lär beräkningarna visa någon sannolikhet eftersom det ändå var en betydande ökning i antal. Närvaron av friska ungar visar att lorierna framgångsrikt häckar på Atiu.

Det kan sägas att resultaten från undersökningen av brun majna visade en reduktion av populationen från ungefär 6 000 fåglar innan programmet startade till strax över 3 100 ett år senare. Framtida taxeringar av brun majna, Kura och skadeinsekter liksom omfattande undersökningar av habitat rekommenderas.

Det var en underbar erfarenhet som förstärkt av värmen och generositeten hos människorna på Cook Islands, av vilka några särskilt kommer att förbli vänner och kolleger livet ut.

Bildtext

Den häpnadsväckande rubinlorin återintroducerades på ön Atiu 2007. Från 23 individer har populationen framgångsrikt ökat trots påverkan av tidigare införd brun majna.

Nyheter om gråpapegojor

Tre fordon som var lastade med lådor märkta motorcykeldelar stoppades och inspekterades på gränsen mellan Demokratiska republiken Kongo och Uganda i Ekvatorialafrika. Lådorna innehöll levande gråpapegojor. Smugglarna hoppade efter upptäckt in i två av bilarna och flydde. De lämnade bakom sig ett fordon med omkring 150 papegojor.

Afrikanska gråpapegojor (*Psittacus erithacus*) fortsätter att ge rubriker med konfiskeringar, gripanden och handelsrapporter de senaste månaderna i hela centrala Afrika. De flesta av de nyligen inkomna nyheterna kommer från Uganda, Demokratiska republiken Kongo (DRC) och Kamerun.

Uganda. Fåglarna som lämnades vid gränsen hade tur. De sändes omedelbart till "Uganda Wildlife Education Centre" (UWEC) där de togs emot av en kunnig och förberedd stab. Omedelbar hjälp och omsorg av veterinärer som erbjöds av Dr. Noel Arinteireho och hans stab är en sällsynt händelse i denna del av världen, kanske omöjlig för bara 6 månader sedan.

För WPT har denna beredskap varit en nyckelfråga i vår FlygaFritt-mission. I arbetet med att stoppa handeln med vilda fåglar och att få fåglarna tillbaka till det fria så behöver vi partners på plats som är redo att handla när och var behovet uppstår. Tre månader innan detta gripande var Dr. Arinteireho med i ett team med veterinärer som medverkade i vården av afrikanska gråpapegojor vid "Lwiro Sanctuary" i DRC. Där samarbetade han med Dr. Gino Conzo och Dr. Davide De Guz med att ge specialistbehandling till över 500 konfiskerade gråpapegojor (se PsittaScene 22.4, Nov 2010). Doktorerna Conzo och Guz sändes till Lwiro från Italien av WPT och denna aktion stöddes av donationer som mottagits genom vår FlygaFritt-kampanj.

Fastän UWEC har tagit hand om ett mindre antal konfiskerade gråpapegojor i det förgångna så har de nu inte plats i voljärerna för mer än 125 räddade fåglar. Då WPT hörde talas om behoven sändes genast medel till att ta hand om fåglarna och för byggande av voljärer så fåglarna kunde rehabiliteras. Man sände också ringar för fotlederna så att fåglarna i

framtiden skulle kunna identifieras. Som det visade sig var det inte ett ögonblick för tidigt. Mindre än två veckor senare kom ytterligare 140 gråpapegojor från en annan konfiskering och anslöt till de andra fåglarna vid centrumet. Denna transport av fåglar var också destinerad för illegal export troligen till europeisk eller asiatisk marknad. Fåglarna blir i stället kvar i Uganda där gråpapegojor nu är utrotade från stora delar av sina tidigare områden. Vi hoppas att dessa fåglar kommande månader kan släppas till ett eller ett par områden där arten tidigare levde. Detta kunde ge en signal om början av en ny era där denna hotade art kan återkomma till områden där de historiskt tidigare levde.

Demokratiska republiken Kongo. En historia i DRC har särskilt påverkat oss och ansträngt oss. "Congo 500," som vi kallade den värmde våra hjärtan. Det är de fåglar vi berättade om i senaste upplagan av PsittaScene (Nov. 2010). De konfiskerades vid flygplatsen i Kavumu i DRC i september och förflyttades till "Lwiro Primate Sanctuary" inom några timmar. Lwiro var helt oförberett men tog på ett heroiskt sätt omedelbart hand om och behandlade fåglarna. Stödet för "Congo 500" genom vår vädjan över nätet var fantastiskt och inom dagar så genererades fonder till mat, burar och medicinsk vård. Fåglarna fick intensivbehandling, rehabilitering och behandlades med skicklighet och stolthet av vårdarna vid Lwiro vilka inte var vana att hantera papegojor. Vi var glada över fåglarnas återhämtning och att konfiskeringen kunnat ske. DRC är ett av två länder i Afrika som har kvar och ofta överskrider exportkvoten av gråpapegojor varje år. Det faktum att respekten upprätthölls var bara det en seger.

Olyckligtvis då majoriteten av fåglarna var starka nog för frisläppning så anlände beväpnade män till Lwiro och tog hand om fåglarna trots protester från staben. Det visade sig var en aktion utförd av miljöministeriet och fåglarna gavs åter till de ursprungliga handlarna. Vi arbetar nu nära med partners och med myndigheterna i DRC samt CITES och Interpol med hopp om att några av fåglarna ska fås tillbaka. WPT-Afrika följer upp ärendet och ifall några av dessa märkta fåglar skulle bli importerade.

Enligt vad vi vet så finns "Congo 500" fortfarande i DRC och väntar på export.

Anläggningen i Lwiro är redo, villig och kapabel att ta tillbaka dem eller ta emot andra konfiskerade fåglar i framtiden. Det är den enda anläggningen i sitt slag i landet och vi hoppas att den ska motivera ytterligare förstärkning.

Den tragiska vändningen i denna historia understryker hur svårt arbetet är i denna del av världen och hur höga insatserna är i den internationella handeln med djur i världen. Det är en lång väg att gå innan fåglarna här har en ansenlig skyddsnivå.

Sydafrika. I en transport till Durban i Sydafrika med över 700 gråpapegojor från någonstans i DRC omkom nästan alla. Omständigheterna rörande deras död förblir ett mysterium då andra djur ombord på samma resa överlevde. Obduktionen av de döda fåglarna har inte visat sig vara entydiga. Flygbolaget har frånsagt sig ansvaret för dödsfallen och involverade parter är nu i ett legalt spörsmål. Nyheten om dödsfallen har publicerats över hela Sydafrika främst tack vare WPT Afrikas Dr. Steve Boyes. Som ett resultat av detta tragiska fall och publiciteten runt detta har WPT lanserat en petition för att uppmuntra den sydafrikanska regeringen att upphöra med all handel med vildfångade fåglar. Det är ett av de återstående länderna som fortfarande är involverat i handel. WPT-supportrar kan underteckna petitionen på www.parrots.org/petition.

Kamerun. Efter det beväpnade tillgripandet av fåglar och flygplanstragedin med fåglar i DRC tycktes en annan konfiskering av 700 gråpapegojor i Kamerun som alldaglig. Det tredje stora gripandet här på bara ett år skedde i början av december 2010 och gjordes möjligt av Kameruns "Ministry of Forestry and Wildlife" och "the Last Great Ape Organization" (LAGA).

Fåglarna var avsedda för Nigeria och befanns i typiskt skrämmande tillstånd, nämligen inklämda i 11 små burar med 16 cm höjd. De hade ingen mat eller vatten och 48 var döda vid ankomsten. På grund av denna konfiskering arresterades två inflytelserika handlare och häktningsorder har utfärdats för en tredje.

I en nyligen utfärdad rapport som släpptes av WWF, Ofir Drori, direktör vid LAGA, så konstaterades "Detta är en mycket lukrativ handel. Den illegala vinsten från denna handel med denna art är mycket stor, ibland större än med elfenben vilken har en bättre internationell profil...."

De överlevande fåglarna sändes till "Limbe Wildlife Centre". Centrumet som förra året mottog omkring 1 500 gråpapegojor hade fortfarande 150 fåglar som återhämtade sig från två tidigare gripanden. Då tillgängligt utrymme är begränsat har Limbe-staben planerat att bygga ett antal nya voljärer i den närliggande botaniska trädgården. Dessa burar är nu fyllda med fåglar som återhämtar sig.

Från vårt FlygaFritt-program har Limbe mottagit 5 000 \$ i nödhjälp, en stor kollektion med medicin och ringar för 1 000 fåglar. Vi är särskilt tacksamma över att se hur vårt initiala arbete, vår insats och tekniska support har hjälpt våra partners LAGA och Limbe att sätta in en sådan omedelbar och effektiv verksamhet för att hjälpa dessa nya offer för handeln med vilda fåglar.

Bildtexter

Konfiskering av afrikanska gråpapegojor ökar i omfattning i hela centrala Afrika. Berörda fåglar har tur. De förflyttades till anläggningen "Uganda Wildlife Center", en WPT-partner med erfarenhet, stab och möjligheter att kunna få dessa fåglar redo för frisläppning.

I Kamerun gjordes en annan stor konfiskering av 700 fåglar som förflyttades till "Limbe Wildlife Center" som är en annan WPT-partner i vår FlygaFritt-kampanj. Därmed har antalet 2 000 överstigits för afrikanska gråpapegojor som mottagits för rehabilitering och som frisläppts under ett år.

Kryssning på Karibiska havet, kryssning för papegojentusiaster

Av John Geary

Nå, jag tror väl att det inte började just på det sättet. Det var ingenting skrytsamt, bara en ivrig grupp resenärer överallt från Nordamerika och Brittiska öarna. Delad passion för papegojor var gemensamt för oss och det som hade fått oss att boka den här sjudagarskryssningen på Karibiska havet. Det fina med resan bestod av de specifika aktiviteter som planerats för att tillfredsställa vår passion för papegojor. Vi skulle inte enbart få information om vilda papegojor, våra respengar skulle också användas till gynnande av papegojor.

Steve Milpacher, direktör för affärsutveckling vid WPT och researrangören Carol Cipriano ger papegojentusiaster möjligheten till kryssningar. Hon ville ge alla som har papegojor som sällskapsdjur förmånen att se vilda papegojor i sin naturliga miljö och på samma gång hjälpa till med bevarandet av papegojor. Många gruppmedlemmar hade papegojor som sällskapsdjur men alla hade inte sett papegojor i det fria. Det skulle bli ändring på det och det snabbt.

Hamnutflykt

Innan båten lämnade hamnen i Puerto Rico hade vi vår första möjlighet att se vilda papegojor under vårt besök i "Rio Abajo State Forest", ett av två ställen som är värdar för

bevarandeprogrammet för Puerto Ricoamasoner (*Amazona vittata*). "Puerto Rican Department of Natural and Environmental Resources" sköter projektet i Rio Abajo. "U.S. Fish and Wildlife Service" sköter det andra projektet i El Yunque. Den här papegojan är nästan utdöd och det finns bara 86 papegojor spridda mellan El Yunque och Rio Abajo. Efter en timmes bussresa var vi i parken och vid uppfödningens anläggningen. Där träffade vi projektledarna Ricardo Valentin och Ivan Llerandi. Valentin höll ett föredrag om projektet och efter det gick vi för att se på platsen där fåglarna får sina radiosändare innan de släpps fria. Vi vandrade längs stigen, förbi matställena och holkarna, lyssnade på ljud och andades in dofter från skogen omkring oss. Sedan hörde vi papegojornas skrovliga läten. Efter en stund kom vi till gläntan och enorma flygvöljärer dök upp framför oss. Här fick vi lära känna procedurerna kring frisläppningen och tittade på radiosändare. Sedan till vår stora glädje, fick vi ta kort på papegojor inne i den stora voljären. Efter vår fotosession började vi gå tillbaka till uppfödningens område. På vägen dit erbjöds vi en otrolig syn: en liten grupp papegojor lyfte i skogen. Jag har varit lyckligt lottad och sett papegojor i naturen tidigare, men det var flera i gruppen som för första gången någonsin stötte på vilda, fritt flygande papegojor i regnskogen. Och rysningen att se vilda papegojor verkar aldrig försvinna enligt många sanna papegojentusiaster, vare sig det är första eller 51:a gången. Alldeles för snabbt måste vi fortsätta vidare. Vi körde tillbaka till San Juan, steg ombord och hissade segel och var förväntansfulla inför vårt första besök på ön om två dagar.

Utbildning ombord: papegojor

Under vår första dag lyssnade vi på ett par väldigt informellt och underhållande talare. Steve Milpacher från World Parrot Trust berättade om organisationen, dess ursprung, mål och aktuella projekt. Föredraget visade sig vara lärorikt eftersom många av deltagarna inte var medlemmar i organisationen. På eftermiddagen tillbringade vi flera timmar och tittade på videos, ställde frågor och lyssnade på Steve Martin från "Natural Encounters" (www.naturalenconters.com) om hur vi kan leva bättre med våra papegojor därhemma.

Utflykter: Aruba & Bonaire

Vårt första planerade stopp för att se papegojor på öarna förmodades vara Bonaire. Men några av oss var riktigt lyckligt lottade under vår vandring genom Arubas Arikok National Park. Vi såg Arubaparakiter (*Aratinga pertinax*) på några kaktusar.

På Bonaire var Sam Williams, ledare i öns Parrot Watch Project, vår guide. Vi fick information om projektet för gulskuldrade amasoner (*Amazona barbadensis*) och svar på några frågor kring bevarandet av fåglar och vi fick se en skymt av flera vilda papegojor. Sams kompis och projektets inofficiella maskot "Oscar" underhöll oss och lättade upp humöret under vår utflykt kring ön.

Sista utflykten: I grönskan

Vårt nästa stopp var en motsats till föregående. Bonaire var väldigt ödemarksliknande och torrt. Dominica hade en frodig tropisk regnskog. Ön tar säkert papegojornas välfärd på allvar - hur många länder har papegojan på en synlig plats i sin flagga? Det finns två papegojarter som härstammar från ön, Kejsaramason (*Amazona imperialis*) och blåhuvad amason (*Amazona arausiaca*). Vi tillbringade flera timmar där och vandrade genom en yppig, fuktig skog och några av oss lyckades höra och ta en snabb titt på blåhuvade amasoner medan vi vandrade längs stigen. Senare studerade vi fåglar med hjälp av kikare. Men den bästa vyn fick vi i slutet av vår vandring. När vi kom från skogsstigen, pekade en av guiderna från parkens huvudkontor på en skogsdunge. Där uppe i ett träd längs vägen poserade ett par för oss. Vi lyckades aldrig se en kejsaramason..... Är det inte typiskt

papegojor? Vi letade efter dem överallt i djungeln bara för att se dem vänta på oss vid vägen.

Sista dagen: auktion gagnar WPT

Den sista hela dagen av vår kryssning var full av skratt, några tårar och melankoliska känslor. Researrangören Carol Cipriano auktionerade bort donerade papegojrelaterade föremål och pengarna gick till organisationen. Men många planerade förstås redan nästa års resa och förväntade sig att se flera vilda papegojor på en annan kryssning... Mexico, Belize och Honduras?

John Geary är heltidsarbetande professionell frilansskribent/fotograf från Vancouver, där han bor med gråpapegojorna Nikki och Coco och gulhuvad amason som heter Einstein. Han har följt vilda papegojor i Ecuador, Peru, på Caymanöarna och de aktuella öarna på denna kryssning.

Bildtexter

Puerto Rico: VIP-resan som Forest Service's Puerto Rican Parrot-projekt arrangerade var underbar för papegojentusiaster innan de ens hade lämnat hamnen.

Bonaire: Arubaparakiter på bästa tillgängliga pinne (V) medan en annan underart känner sig hemma bland träden på Aruba.

Dominica: Blåhuvade amasoner (V). Bonaire: Sam Williams och "Oscar" informerade gruppen om gulskuldrade amasoner.

Grenada: Nära och kära med Mona Monkey. (övers.anm. LP: Mona Monkey, en apa (*Cercopithecus mona*) finns i hela västra Afrika men är medförd till ön Grenada av slavar.

Kryssning för papegojentusiaster 2011

Den 30:e oktober – 6:e november

Plugga tillsammans – Upptäck tillsammans – Njut tillsammans

Kom med oss till den tredje årliga kryssningen för papegojentusiaster. Vi seglar från Tampa i Florida och besöker Mexico, Belize och Honduras. Vi avseglar till västra Karibien med den vackra Norwegian Star. Våra talare är i år Dr. Susan Friedman, välkänd specialist på fåglarnas beteende och Joanna Eckles från World Parrot Trust. Vi kommer att njuta av lärorika presentationer och sedvanliga strandutflykter. Missa inte möjligheten att träffa andra papegojentusiaster från olika håll i världen. Du kommer tillbaka med många nya vänner.

Web: www.parrotloverscruise.com

Tel: Carol Cipriano +1 570-226-2569

Email: baldmantravel@gmail.com

Brasilien 2011

Den 28:e maj – 6:e juni, sista möjligheten!

Föreställ dig:

Att titta på flygande och ljudligt skrikande grönvingade aror i det fantastiska ekosystemet vid "Hole of the Parrots".

Att njuta av färska frukter och kaffe på verandan till en vacker ekostuga och lyssna på de tropiska fåglarnas lugnande kvitter i bakgrunden.

Att titta på hyacintaror när de putsar varandra och kämpar om de bästa palmnötterna bara några meter ifrån dig.

Att hålla utkik efter Jabirustorkens näste eller titta på jätteuttrarnas glada lek på flodstranden.

Att dela intryck, observationer och äventyr i en liten grupp med likasinnade resenärer från olika håll i världen.

Denna unika utflykt tar dig till en av världens bästa platser för att titta på vilda djur. Resan presenteras av World Parrot Trust och organiseras av experter från Tropical Nature Travel. Du kommer att resa med Joanna Eckles från WPT och njuta av lokala guiders kunskaper och kännedom om varje plats.

Du kommer att under sju dagar besöka utvalda platser i södra Brasilien. Platserna är valda efter antalet större aror, papegojor, unikt djurliv och spektakulära landskap. En valfri 5-dagars förlängning med lokal guide tar dig norrut till Hyacinth Valley och Greenwing Lodge. Där kommer du att se oförglömliga aror men också berömda mösskapuciner vars upptåg och skickliga lösning av problem kommer att glädja dig.

Det kommer att vara en oförglömlig resa för var och en. Din resa hjälper World Parrot Trust i sina ansträngningar med bevarandet.

Web: www.parrots.org/parrottrip

Tel: Elizabeth Sanders +1 877-888-1770

Email: liz@tropicalnaturetravel

Läs mer på nätet

Blånackad stornäbbspapegoja

Av Quentin Phillipps, foto av Honor Phillipps

Blånackade stornäbbspapegojor (*Tanygathus lucionensis*) finns överallt på de filippinska öarna. Den här en gång vanlig papegoja är numera väldigt sällsynt inom hela utbredningsområdet och små populationer överlever bara om de är skyddade från jakt. När vi gjorde utforskningar för vår nyutkomna bok "Phillipps Field Guide to the Birds of Borneo" (Phillipps fältguide om fåglarna på Borneo) besökte vi de flesta öarna vid Borneo där blånackade stornäbbspapegojor observerats för att ta reda på deras nuvarande status.

Fast papegojan är sällsynt är den välkänd för fågelskådare på grund av en förvildad population på 40 fåglar vid Tanjong Aru-stranden på norra delen av Borneo. Populationen härstammar från en flock på 12 fåglar som jag hade där och släppte fria när jag flyttade till Brittiska öarna 1971.

Läs mera: www.parrots.org/blue-napes

Gulskuldrad amasonpapegoja - ny stiftelse för amasoner

Av Sam Williams

Antalet papegojor ökar på Bonaire! Gulskuldrad amason (*Amazona barbadensis*) anses vara utsatt för utrotning enligt IUCN, "International Union for Conservation of Nature". Det

finns flera isolerade populationer spridda över Venezuelas fastland och fyra karibiska öar. Intensiv tjuvjakt är omfattande och orsakar minskning av populationerna i Venezuela. På Bonaire kan vi stolt rapportera att populationerna återhämtar sig, genomsnittligt från ca 350 mellan 1980 och 2000 till ca 800 på 2010. Öns politiska situation är gynnsam och invånarna spår en hoppfull framtid för arten. Vi grundade nyligen en ideell stiftelse, Echo, för att säkerställa att papegojorna skyddas.

Läs mera: www.echobonaire.org

Till Paul Igags minne

24e februari 1964 - 29 oktober, 2010

Paul Igag var Papua Nya Guineas (PNG) första infödda ornitolog. Vi mötte Paul för första gången 1999 då han kom till Australien för samarbete. Han anslöt senare till vårt team och då som Masters-student vid "Australian National University". Vi arbetade med ädelpapegojor (*Electus roratus*) och palmkakaduor (*Probosciger aterrimus*) på Cape York. Han arbetade med samma arter plus gampapegojor (*Pionopsitta vulturina*) i Crater Mountain-området på PNG.

Paul använde sin skicklighet och sin kunskap om lokala markägare för att ge ytterligare värdefull information till biologin av dessa begränsat kända arter (se PsittaScene 14.2, maj 2002) och hans Masters-avhandling innehöll några av de första data som kommit om den reproduktiva biologin hos stora papegojor på Nya Guinea. Han hade en outtömlig förmåga att engagera markägare på ett sätt som byggde på ömsesidig respekt. Han ansträngde sig för att lära lokala språk och ägnade oräkneliga timmar med att bo och arbeta med den lokala befolkningen så att han bättre kunde förstå de sociala och kulturella frågorna som påverkade deras mark och skogar. Tillsammans med staben vid "Research and Conservation Foundation and Wildlife Conservation Society", etablerade Paul ett lokalt observationsprogram och ett system för skapande av inkomst som baserades på bevarande som ett alternativ till en ekonomi som baseras på destruktiv resursutvinning.

Han var med att grunda och var medlem i "PNG Institute for Biological Research Inc." - en organisation som syftar till att undervisa PNG-biologer och integrera traditionell kunskap och seder med moderna bevarandeformer. Paul var handledare och mentor för dussintals biologistudenter som studerade både i PNG och på andra ställen och de kände honom som farbror Paul.

Pauls kärlek till det vilda, både djur och platser, var påtaglig. Han var en första rangens biolog med superb skicklighet i fält. På Cape York, byggde Paul ställningar av unga träd för att hjälpa oss att inspektera palmkakaduors bon i träd som vi i annat fall inte kunde nå. Paul visade sin skicklighet på ett karakteristiskt sätt och för de lokala PNG-markägare som han sade hade lärt honom mycket.

Styrkan i Pauls bevarandearbete byggde på hans personlighet. Han såg positivt på varje situation och varje person. Och han hade ett smittande skratt. När han skrattade så skrattade alla andra. Han var omtyckt och beundrad av alla som han träffade. Och Paul hade då det behövdes en underlig förmåga att omedelbart analysera konflikter och hantera dessa med djupt deltagande. Han förde på ett mästertligt sätt samman människor och då så mycket att de lokala markägarna i Crater Mountain-området ville att Paul skulle bli deras lokala politiska företrädare.

Pauls liv slutade plötsligt och alltför tidigt den 29e oktober. Han blev 46 år. Han lämnar en stor och kär familj efter sig med 6 vackra barn. För människor som kände Paul har hans död känts som en jordbävning vars chockvågor kommer att påverka en hel generation. Han var den mest genuina och godhjärtade person som du kunnat träffa. Och hans bidrag för bevarande på PNG förblir omätbart.

Steve Murphy, Rob Heinsohn, Sarah Legge, Daniel Swan, Miriam Supuma and Banak Gamui

En fond för stipendier har skapats för att stödja utbildning av unga biologer som vill följa i Pauls fotsteg. Donationer kan göras via: <http://www.pngibr.org/donate.htm>.

Även små donationer hjälper!

Studenter har inte råd med fältguider, kikare och andra verktyg som är nödvändiga vid fältstudier på Papua New Guinea. För tillgång till fler foton och erkännanden besök:

<http://paul-igag.virtual-memorials.com/>

PsittaNytt-Papegojnyheter

Legendarisk ugglepapegoja dog vid 80 års ålder

Herr Richard Henry var pionjär i arbetet med att skydda ugglepapegojorna efter det att de nästan hade blivit utrotade på grund av invandrade hermeliner, råttor och katter.

Ugglepapegojan (*Strigops habroptilus*) är unik bland papegojorna, eftersom den inte har flygförmåga och den är en växtätande nattfågel. Den är också den tyngsta papegojan i papegojornas familj och en av de mest långlivade fåglar i hela världen (se PsittaScene nov. 2010). Richard Henry började bevarandet av arten 1890 men det var först efter inledningen av det formellt fastställda "Kakapo Recovery Plan" -programmet 1989 som arten började återhämta sig.

Ugglepapegojan 'Richard Henry' upptäcktes 1975 när man trodde att arten var utdöd. Han flyttades snabbt till ön Maud som var tillgänglig för bara arbetare som sysslade med bevarande samt forskare. Flera fåglar, också honor, upptäcktes på ön Stewart 1977 och de flyttades också till Maud. Richard Henry gav en avgörande biologisk mångfald till den lilla populationen. Hans död betyder slutet på ett skede i ugglepapegojornas bevarande men det är också den första gången då en ugglepapegoja dör av naturliga orsaker. Hans arv lever i alla fall kvar. Under häckningsperioden 2008-2009 ökade antalet ugglepapegojor till över 100 för första gången efter kartläggningens början och i februari 2010 var det 122 individer. Var och en har eget namn.

Källa: Av Duncan Geere www.wired.co.uk

Omgruppering av gråpapegojor

Nyligen omklassificerades gråpapegojan (*Psittacus erithacus erithacus*) och Timnejako (*Psittacus erithacus timneh*) till två olika arter på grund av deras genetiska och fysiologiska skillnader. Detta kan ha viktiga och intressanta konsekvenser för bevarandet. På grund av omgrupperingen måste båda arternas status utvärderas oberoende av varandra och det kan öka skyddet för de båda arterna i de internationella avtal som reglerar handeln med hotade och utrotningshotade arter.

Genetisk forskning om markparakiter

Ny information om markparakiter (*Pezoporus wallicus*) stödjer erkännandet av markparakiter som en art, *P. flaviventris*. Att ge markparakiter status som art har viktiga konsekvenser för bevarandet. Populationen har stadigt minskat under de sista 20 åren. De flesta (ca 100) finns i enstaka djurparker. Största hotet mot fåglarna tros vara löpeldar och invandrade rovdjur fast vissa av de senaste minskningarna har inte haft någon uppenbar orsak. Deras nyligen upptäckta evolutionsolikheter och snabb och fortlöpande minskning utan fullständig förklaring om mekanismen, gör markparakiterna till en av världen mest hotade fågelarter.

Källa: Conservation Genet 11, november 2010

Palmpriset

Dr. Gino Conzo

I november 2010 tilldelades Dr. Gino Conzo WPT Palm Award. Detta pris är ett erkännande för hans enorma stöd till World Parrot Trust under vår kampanj i EU att stoppa importen av vilda fåglar. Priset är också för hans praktiska arbete i Kamerun och i Kongo-Kinshasa där han analyserade och tog hand om stora mängder beslagtagna gråpapegojor. Frans var den Ven har gjort palmstatyetten. Den är specialdesignad för World Parrot Trusts 20e jubileumsår och finns bara i begränsad utgåva. Den ingraverade texten lyder " För att hedra Dr Gino Conzo för hans exemplariska arbete för papegojornas bevarande och välfärd tilldelas han priset av World Parrot Trust."

Källa: Christiana Senni

Papegojor i Australien på DVD

En sjundedel av alla papegojarter, totalt över 50, finns i Australien. Filmmakaren och papegojentusiasten Don Kimball täcker de flesta av arterna på 4 skivor, ingen ringa bedrift i denna mestadels tuffa miljö där temperaturerna under dagtid kan nå outhärdliga 45°C. Man kan nästan känna ökenhettan och de stekheta vindarna som de flesta av dessa papegojor klarar då filmen beskriver förhållandena från New South Wales hela vägen till Western Australia. Dessa skivor är välkomna att visa för alla men särskilt för de som har en australisk papegoja i sin familj. Fantastiska papegojor, fin filmteknik, enastående natur - en underbar samling DVD.

Parrots of the World, Världens papegojor

Av Joseph Forshaw

Recenserad av Desi Milpacher

Jag hoppar sällan jämfota av förtjusning då jag får en bok i min post men jag gjorde det denna gång. "Parrots of the World", Världens papegojor, den senaste i den högt emotsedda Joseph Forshaws serie av papegojböcker, är utomordentlig. Denna färggranna volym som är en fint genomförd sammanfattning av volymen från 2006 är mycket värdefull och avsedd för fältbruk. Arterna är geografiskt arrangerade i slakten med en karta över utbredningen vid sidan om Frank Knights vackra illustrationer. Varje uppslag visar också artens status i det fria och har en kort beskrivning av varje vuxen fågel. Andra detaljer såsom engelska och den vetenskapliga nomenklaturen, habitat och ekologi, finns i början av boken i referenser och i introduktionen. "Endangered (hotade) och critically endangered (kritiskt hotade)" fåglar markeras med röd färg. Allt detta är utomordentligt utfört och bokens kompakta omfång gör den till en måste-bok. Jag kan med nöje referera till denna bok såsom WPTs direktör Jamie Gilardi en gång sade "en bok som efter decenniernas användning kommer att ha många hundöron."

För recension av föregående bok se PsittaScene, augusti 2006.

Var vänliga och glöm inte inbetalningen av 2011 års medlemsavgift!